

6.

Als Loes en Jur de volgende ochtend samen naar school wandelen, loopt Loes aan één stuk door te gapen.

‘Heb je niet goed geslapen?’ vraagt Jur.

‘Ik heb helemaal niet geslapen,’ antwoordt Loes. ‘Ik kwam er vannacht opeens achter dat ik vandaag mijn spreekbeurt heb, en daar had ik nog helemaal niks aan gedaan. Dus ik heb de hele nacht doorgewerkt.’

‘O wat rot voor je. Waar gaat ie over?’

‘Over homeopathie. Dat is een heel interessant onderwerp. En ik heb er veel boeken over; allemaal van mijn oma gekregen.’

‘Je had me moeten bellen, dan had ik je kunnen helpen.’

‘Was niet nodig. Ik heb er zin in, volgens mij wordt het leuk.’

‘Heb je ook nog je weekdictee geleerd?’ vraagt Jur bezorgd.

‘Nee daar had ik geen tijd meer voor. Een mens kan niet alles.’

Het is de juf meteen duidelijk dat Loes haar dictee niet heeft geleerd.

Bij het opschrijven van de moeilijke woorden, zit Loes hardop vragen te stellen.

‘BLOES, schrijf je dat net als Loes? Hè? Is het een Frans woord? O. En MAJESTEIT met een korte of een lange *ij*? YOGHURT met een *e* of een *u*? En een *y* of een *j*?’

Niet dat er iemand antwoord geeft; alle kinderen zijn druk bezig met hun eigen werk, maar het is wel hondsbrutaal.

Juf Gertie waarschuwt: ‘Louise, als je spiekt, krijg je een één en ga je de gang op.’

‘Van spieken is geen sprake, juf Gertie. Ik overleg met mijn achterban.’

‘Niet overleggen met welke ban dan ook!’

‘KENAU met *ou* of *au*?’ vraagt Loes nog even om te pesten.

‘ERUIT! Je hebt een één! En je hoeft pas terug te komen als het tijd is voor je spreekbeurt.’

Loes staat al in de deuropening. ‘Hoe laat heeft u die gepland, juf?’

‘Vanmiddag meteen na de pauze.’

‘Juist. Dan ga ik mij tot die tijd vermaken op de grote kermis op het Marktpllein.’

De juf wordt niet goed. ‘Wát ga je doen ???!’

‘O, ik weet nog niet. Ik denk in het reuzenrad en misschien een beetje schieten of ballen gooien. Ik zie wel.’

‘JIJ ZIET HELEMAAL NIKS !!!’ Juf Gertie spuwt vuur. ‘Jij gaat voor straf de gymzaal vegen, en als je daarmee klaar bent, dan ga je de afwas doen in het keukentje van de conciërge.’

‘Met twee c’s en een trema op de eerste e.’

‘Wat zei je daar??’

‘Dat ik dat ook graag doe, vegen en afwassen. Dat vind ik eigenlijk net zo leuk als de kermis.’

‘WEGWEZEN !!!’

‘Goed. Dag juf Gertie.’

Nadat Loes de gymzaal heeft geveegd en gezellig koffie heeft gedronken met de conciërge, is de middagpauze voorbij. Tijd voor de spreekbeurt.

Rustig haalt ze de spullen die ze nodig heeft uit haar tas en stalt ze uit op de tafel van juf Gertie.

‘Ik ga mijn spreekbeurt houden over homeopathie,’ begint ze.

‘Homeopathie is een heel grappig soort geneeswijze, waarbij de arts geneesmiddelen voorschrijft tegen een ziekte, die bij een gezond persoon juist die ziekte zouden veroorzaken. Het werkt eigenlijk net als bij inenting. Is iemand van deze klas wel eens bij een homeopaat geweest?’

‘Ja ik !!!’ gilt Lotte. ‘Toen kreeg ik arsenicumkorrels, en die heeft m’n moeder meteen in de vuilnisbak gekieperd. Ze zei: “Ik geef mijn dochter geen rattengif!” ’

De klas barst in lachen uit. Loes gaat onverstoord verder.

‘Arsenicum is een onedel metaal en het wordt gebruikt om het zenuwstelsel te kalmeren.

In een lage dosering werkt het heel goed bij mensen die snel over hun toeren zijn. En in een hoge dosering werkt het uiteraard ook heel goed. Dan blijf je voor altijd rustig.’

Want dan ben je dood, bedoelt ze.

Er gaat een rilling door de klas. Loes kan van die macabere grappen maken.

‘Ik heb een aantal homeopathische medicijnen meegenomen en ik wou graag een demonstratie geven. Wie biedt zich aan als proefkonijn?’

Niemand steekt zijn vinger op.

‘Ik heb iemand nodig met eczeem. Volgens de statistieken hebben minstens drie kinderen in deze klas er last van, en één van hen ga ik genezen met een middeltje van mijn grootmoeder.’

Nog steeds geen reactie.

Loes zucht en zegt dan : ‘Lotte, jij hebt vannacht niet geslapen van de jeuk, dat kan iedereen aan je zien. Doe jezelf een lol en kom naar voren.’

Lotte heeft er niet zo'n zin in.

'Die jeuk krijg ik van de warmte....' stottert ze verschrikt. 'Want ik moet van mijn moeder 's nachts een maillot aan, zodat ik in mijn slaap mijn huid niet open krab.'

'Jouw moeder zou er beter aan doen je elke dag in te smeren met deze zalf, naar een recept van mijn oma. Dan hoef je nooit meer te krabben.'

'Mijn moeder heeft geen tijd om mij elke dag in te smeren. Ze moet al zoveel. En ze heeft ook de honden nog,' zegt Lotte met haar hese piepstem.

'Jouw moeder zou voor de gein één keer zelf een nachtje met een maillot aan moeten slapen. Dan heeft ze daarna vast wel tijd om jou dagelijks in te smeren. En anders doe je het gewoon zelf. Kijk, ik zal het voordoen op mijn eigen arm.'

Lotte is toch wel een beetje nieuwsgierig geworden en komt voorzichtig dichterbij.

Loes heeft haar mouw opgestroopt en smeert een dikke laag zalf aan de binnenkant van haar eigen arm.

'Het is een zalf met kamille, goudbloem, lavendel, munt en wortel. Het voelt heerlijk koel.' En je wordt er een beetje geel van, blijkt na een paar minuten.

Dat komt waarschijnlijk door de gestampte wortel en saffraan, die Loes op eigen initiatief heeft toegevoegd, om de zalf een mooie kleur te geven. Lotte, die zich flink heeft ingesmeerd, wordt zo geel als een banaan. Maar ze voelt zich heerlijk. En ze is dolblij als Loes zegt dat ze de hele pot mag houden.